

Szczepienia

Każdy właściciel ma obowiązek pamiętać o szczepieniach, które chronią naszego psa przed wystąpieniem chorób zakaźnych, bądź łagodną przebieg choroby (u nie szczepionych psów nosówka lub parwowiroza mogą mieć przebieg śmiertelny).

Gdy pies zachoruje na chorobę wirusową, możliwe jest jedynie leczenie objawowe, czyli zastosowanie środków przeciwzapalnych, przeciwkrwotocznych etc. oraz zapobieganie odwodnieniu organizmu i podawanie substancji odżywczych poprzez podłączanie wlewów dożylnych.

Szczenię, które nabywamy, powinno już mieć przeprowadzony komplet szczepień podstawowych, które są udokumentowane w Książeczce Zdrowia Psa (każdy poważny hodowca przekazuje ją nowemu właścicielowi). Kalendarz szczepień:

- 6-8 tydz. - szczepionki typu PUPPY
- 10-12 tydz. I szczepienie na choroby zakaźne - obecnie najczęściej stosuje się tzw. kombajny, czyli szczepionki skojarzone,
- 12-14 tydz. II szczepienie na choroby zakaźne,
- po ukończeniu 16 tyg. - obowiązkowe szczepienie przeciw wściekliznie.

Przez dwa tygodnie po ostatnim szczepieniu psiak nie może wychodzić na spacer poza własną posesję, gdyż nie nabył jeszcze odpowiedniego poziomu odporności i nie powinien stykać się z obcymi psami oraz ich odchodami (możliwość zarażenia się).

Szczepienia powinny być powtarzane co roku (obowiązkowe jest tylko przeciw wściekliznie).

Jeśli zamierzamy wyjeżdżać z psem za granicę powinniśmy wyrobić mu paszport (w gabinecie weterynaryjnym) i dowiedzieć się, jakie przepisy obowiązują w danym kraju, gdyż, być może, będzie istniała konieczność przeprowadzenia dodatkowych szczepień lub badania miana przeciwciał (dotyczy wścieklizny - uprawniony do badań jest jedynie Instytut Weterynaryjny w Puławach). W niektórych krajach wymagana jest kwarantanna (np. Wielka Brytania, Szwecja).

Odrobaczenie

W celu ochrony naszego pupila przed inwazją pasożytów wewnętrznych (nicienie, glisty, tasiemce) powinniśmy 2-3 razy do roku stosować środki na odrobaczenie (tabletki lub pasta - do nabycia w gabinetach weterynaryjnych). Odrobaczenie najlepiej przeprowadzać przed planowanym szczepieniem.

Szczenięta u hodowcy także są poddawane odrobaczeniu (przynajmniej dwukrotnie, w odstępie 10-14 dni), a stosowane środki oraz termin ich podania powinny zostać odnotowane w książeczce zdrowia.

Inwazja pasożytnicza ma charakter przewlekły, dorosłe formy drażnią i uszkodzają błony śluzowe przewodu pokarmowego oraz zatrują organizm toksynami. Daje to obraz podkliniczny: biegunki, wymioty, utrata wagi, pogorszenie jakości okrywy włosowej, a nawet alergiczne reakcje skórne. Natomiast formy larwalne pasożytów, w stadium tzw. larwy wędrującej, mogą uszkodzać narządy wewnętrzne.

Ponieważ obecnie większość psów utrzymywanych w warunkach domowych nie jest „zarobczona”, coraz liczniejsze jest grono zwolenników badania kału (w celu stwierdzenia jaj pasożytów), poprzedzającego podanie środka przeciwpasożytniczego. Kiedy wynik jest dodatni, podajemy środki nacelowane na danego pasożyta, a nie o szerokim spektrum działania. Kiedy wynik jest ujemny, to badanie dla pewności powtarzamy. Gdy wynik znów jest ujemny, możemy spokojnie nie wchodzić ze środkiem leczniczym. Takie badania powinno się przeprowadzać minimum cztery razy do roku u psów w fazie rozwoju, a minimum dwa razy - u osobników dorosłych. Innymi przesłankami do wykonania analizy są: planowanie krycia suki (tuż przed rują), podejrzenie alergii (występuje świąd) i wszelkie wątpliwości dotyczące stanu zdrowia zwierzęcia (schorzenia mające tło pasożytnicze).

Pchły i kleszcze

Pasożyty zewnętrzne zagrażają każdemu psu, nawet utrzymywanemu w najczystszych

warunkach higienicznych. Występowaniu kleszczy sprzyjają tereny leśne oraz intensywnie zakrzaczone. Pchły mogą przenosić groźne dla psów zakażenia bakteryjne, wirusowe i pasożytnicze, często powodują alergiczne pchle zapalenie skóry (APZS). Kleszcze są nosicielami groźnych chorób, m.in. babeszjozy, boreliozy, erlichiozy. Żeby chronić naszego psa możemy profilaktycznie stosować preparaty typu obroże, spraye, czy też zakraplacze (ex spot/spot on) bezpośrednio na skórę. Jeśli pies już „złapał” pchły - drapie się, wygryza, czy też znaleźliśmy na skórze pchle odchody (czarno-brunatne wielkości ziaren piasku, najczęściej na kłębie, okolicy krzyżowej, pod pachami) - trzeba użyć środków przeciwpchelnych (szeroka gama dostępna w sklepach zoologicznych) oraz wydezynfekować miejsca, w których pies przebywa (buda, legowisko itp.), a także wymienić ściółkę w budzie. Pamiętajmy, że miejscami predylnymi do przyczepienia się kleszcza są pachy, pachwiny, okolica głowy, skóra za uszami. Natomiast, gdy zauważymy na psie kleszcza powinniśmy go natychmiast usunąć pęsetą lub palcami, ruchem obrotowym - jeśli nie mamy wprawy w tej czynności, najlepiej udać się do gabinetu weterynaryjnego. Upewnijmy się, że usunięty został cały pajęczak (często pozostaje główka) i zdezynfekujmy ranę.

Kiedy zauważymy zmiany w zachowaniu naszego psa - osowiałość, brak apetytu, trudności w poruszaniu, brązowe zabarwienie moczu - czy też inne, niepokojące objawy chorobowe, powinniśmy się skonsultować z lekarzem weterynarii.